

TILSKIPUN RÁÐSINS 92/118/EBE

2011/EES/68/51

frá 17. desember 1992

varðandi kröfur um heilbrigði dýra og manna sem hafa áhrif á viðskipti innan og innflutning til bandalagsins á vörum sem umræddar kröfur í sérreglum bandalagsins sem um getur í I. hluta viðauka A við tilskipun 89/662/EBE, og í tilskipun 90/425/EBE hvað varðar lifandi smitefni, gilda ekki um (*)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 43. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Afurðir úr dýraríkinu eru á vörulistanum í II. viðauka við sáttmálann. Markaðssetning þessara afurða er mikilvæg tekjulind fyrir hluta af því fólki sem starfar í landbúnaði.

Til að tryggja skynsamlega þróun á þessu sviði og auka framleiðni er nauðsynlegt að settar verði á vettvangi bandalagsins reglur um heilbrigði dýra og manna fyrir umræddar afurðir.

Bandalagið þarf að samþykkja ráðstafanir til að koma smám saman á fót hinum innri markaði, sem er svæði án innri landamæra, fyrir 31. desember 1992.

Með framangreind markmið í huga hefur ráðið mælt fyrir um dýraheilbrigðisreglur sem gilda um nýtt kjöt, alifuglakjöt, kjötafurðir, villibráð, kanínukjöt og mjólkurafurðir.

Nema kveðið sé á um annað skal gefa viðskipti með afurðir úr dýraríkinu frjálts, án þess að það hafi áhrif á þann möguleika að gripið verði til hugsanlegra öryggisráðstafana.

Þar sem umtalsverð hættu er á útbreiðslu sjúkdóma sem dýrum er hætt við ber að gera sérstakar kröfur vegna tiltekinna afurða úr dýraríkinu með tilliti til markaðssetningar og viðskipta, einkum þegar þær eru ætlaðar svæðum með góða dýraheilbrigðisviðurkenningu.

Þegar tilskipun 92/65/EBE var samþykkt var framkvæmdastjórnin sammála um að aðgreina þau svið dýraheilbrigðis sem gilda um dýr frá þeim sem gilda um afurðir.

Til að unnt sé að afnema eftirlit á landamærum milli aðildarríkjanna 1. janúar 1993 ber að setja reglur um heilbrigði dýra og manna er taki til allra afurða sem heyra undir slíkt viðskiptaefirlit, að svo miklu leyti sem viðskipti með þær og innflutningur á þeim hefur ekki enn verið samræmdur á vettvangi bandalagsins.

Til að ná þessu markmiði skal aðlaga ákveðnar gildandi reglur svo að unnt sé að samþykkja fyrrgreindar ráðstafanir. Taka ber upp kerfi til viðurkenningar á þriðju löndum og starfsstöðvum sem uppfylla kröfur þessarar tilskipunar ásamt skoðunaraðferð bandalagsins til að tryggja að skilyrði fyrir slíkri viðurkenningu séu virt.

Fylgiskjöl með afurðunum eru besta tryggingin sem lögbært yfirvald á viðtökustað getur fengið fyrir því að vörusending uppfylli ákvæði þessarar tilskipunar. Vottorð um heilbrigði manna eða dýra skal þó notað áfram til að hafa eftirlit með viðtökustöðum tiltekinna innfluttra afurða.

Reglur, meginreglur og öryggisráðstafanir sem kveðið er á um í tilskipun ráðsins 90/675/EBE frá 10. desember 1990, um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem eru fluttar til bandalagsins frá þriðju löndum ⁽⁴⁾, skulu gilda í þessu sambandi.

Að því er varðar viðskipti innan bandalagsins skulu reglurnar sem voru settar með tilskipun 89/662/EBE einnig gilda.

Framkvæmdastjórninni skal falið að gera tilteknar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun. Með það í huga skal kveðið á um aðferðir til að koma á náinni og árangursríkri samvinnu milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna innan fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

Vegna sérstakra birgðavandamála í Lýðveldinu Grikklandi er stafa af landfræðilegri legu þess skal veita því aðildarríki sérstakar undanþágur.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 62, 15.3.1993, bls. 49. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/1994 frá 21. mars 1994 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 28.6.1994, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 327, 30.12.1989, bls. 29; og Stjtið. EB nr. C 84, 2.4.1990, bls. 102.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 113, 7.5.1990, bls. 205; og Stjtið. EB nr. C 149, 18.6.1990, bls. 259.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 124, 21.5.1990, bls. 15; og Stjtið. EB nr. C 182, 23.7.1990, bls. 250.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 373, 31.12.1990, bls. 1.

Setning sérstakra reglna um afurðir sem falla undir þessa tilskipun hefur ekki áhrif á setningu reglna um hreinlæti og öryggi í matvælaíðnaði almennt sem framkvæmdastjórnin hefur lagt fram tillögu að rammatilskipun um.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

Almenn ákvæði

1. gr.

Í þessari tilskipun er mælt fyrir um kröfur um heilbrigði dýra og manna sem hafa áhrif á viðskipti innan og innflutning til bandalagsins á afurðum úr dýraríkinu (að vörusýnum úr slíkum afurðum meðtöldum), sem heyra ekki undir umræddar kröfur í sérreglum bandalagsins sem um getur í I. hluta viðauka A við tilskipun 89/662/EBE⁽¹⁾, og, að því er varðar sjúkdómsvalda, í tilskipun 90/425/EBE.

Þessi tilskipun skal hvorki hafa áhrif á setningu nákvæmari reglna um dýraheilbrigði innan ramma framangreindra sérreglna né á áframhaldandi höft á viðskipti eða innflutning afurða sem falla undir sérreglurnar sem um getur í fyrstu málsgrein á grundvelli reglna um almannaheilbrigði.

2. gr.

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) viðskipti: viðskipti samkvæmt skilgreiningu í 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/662/EBE;
- b) vörusýni: sýni sem hefur ekkert verslunarvirði, sem eigandi eða sá einstaklingur sem ber ábyrgð á starfsstöðinni tekur og er dæmigert fyrir ákveðna afurð úr dýraríkinu sem starfsstöðin framleiðir, eða er sýnishorn af afurð úr dýraríkinu er til greina kemur að framleiða og sem, að því er síðari rannsókn varðar, verður að vera með upplýsingar um gerð afurðarinnar, samsetningu hennar og dýrategundir sem afurðin er úr;
- c) alvarlegur smitsjúkdómur: allir sjúkdómar sem falla undir tilskipun 82/894/EBE⁽²⁾;
- d) sjúkdómsvaldur: hvert það samsafn eða ræktun lífvera eða afleiður, sem koma ýmist fyrir einar eða ummyndaðar úr

slíku samsafni eða ræktunum lífvera og geta valdið sjúkdómum í öllum lifandi verum (öðrum en mönnum) ásamt umbreyttum afleiðum þessara lífvera, sem geta borið eða flutt lifandi dýrasmitefni, eða vefir, frumuræktir, seyti eða saur sem geta borið eða flutt lifandi dýrasmitefni. Þessi skilgreining tekur ekki til dýraónæmislyfja sem eru leyfð samkvæmt tilskipun 90/667/EBE⁽³⁾;

- e) unnið dýrapróttín sem ætlað er til dýraeldis: dýrapróttín sem hefur verið meðhöndlað þannig að hægt sé að nota það beint sem fôður eða sem innihaldsefni í dýrafôður. Þar á meðal er fiskimjöl, kjötmjöl, beinamjöl, höfmjöl, hornamjöl, blóðmjöl, fjadramjöl, þurrkaðir hamsar og aðrar samskonar afurðir þar á meðal efnablöndur með þessum afurðum;
- f) unnið dýrapróttín sem ætlað er til mannelis: kjötmjöl og svínaflesk í duftformi sem um getur í b-lið 2. mgr. í tilskipun 77/99/EBE⁽⁴⁾;
- g) býræktarafurð: hunang, bývax, drottningarhunang, býþéttir (própólís) eða frjókorn sem ekki er ætlað til mannelis eða til notkunar í iðnaði.

2. Að auki gilda skilgreiningar í 2. gr. tilskipana 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE að breyttu breytanda.

3. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að:

- viðskipti með og innflutningur á afurðum úr dýraríkinu sem um getur í 1. gr. og gelatín, sem ekki er ætlað til mannelis, séu hvorki bönnuð né takmörkuð af öðrum ástæðum er snerta heilbrigði dýra og manna en þeim sem tengjast beitingu ákvæða þessarar tilskipunar eða bandalagsákvæða, þar með talið hugsanlegar varúðarráðstafanir,
- ný afurð úr dýraríkinu, sem leyfilegt er að markaðssetja í aðildarríki eftir daginn sem kveðið er á um í 20. gr., verði ekki tekin inn í viðskipti eða til innflutnings fyrr en ákvörðun hefur verið tekin í samræmi við fyrstu málsgrein 15. gr., á grundvelli mats og, ef við á, álits vísindanefndarinnar um dýraheilbrigði, sem komið var á fót með ákvörðun 81/651/EBE⁽⁵⁾, á raunverulegri hættu á útbreiðslu alvarlegra smitsjúkdóma sem gætu stafað frá flutningi afurðarinnar, ekki einungis fyrir þær tegundir sem afurðin er upprunnin af heldur einnig fyrir aðrar tegundir sem gætu borið sjúkdóminn, orðið að sjúkdómshreiðri eða stofnað heilsu manna í hættu,

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 395, 30. 12. 1989, bls. 13. Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með tilskipun 91/496/EBE (Stjtið. EB nr. L 268, 24.9.1991, bls. 56).

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 378, 31. 12. 1982, bls. 58. Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 90/134/EBE (Stjtið. EB nr. L 76, 22. 3. 1990, bls. 23).

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 373, 31. 12. 1990, bls. 26.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 26, 31. 1. 1977, bls. 85. Tilskipunin var uppfærð með tilskipun 92/5/EBE (Stjtið. EB nr. L 57, 2. 3. 1992, bls. 1) og síðast breytt með tilskipun 92/45/EBE (Stjtið. EB nr. L 268, 14. 9. 1992, bls. 35).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 233, 19. 8. 1991, bls. 32.

— einungis verði höfð viðskipti með eða innflutningur frá þriðju löndum á afurðum úr dýraríkinu sem um getur í b-lið 2. gr. í tilskipun 77/99/EBE að þær fullnægi kröfum þeirrar tilskipunar og viðeigandi kröfum þessarar tilskipunar.

II. KAFLI

Ákvæði um viðskipti

4. gr.

Aðildarríkjunum ber að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja, að því er varðar beitingu 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 89/662/EBE og a-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/425/EBE, að viðskipti með afurðir úr dýraríkinu sem um getur í I. og II. viðauka og öðrum og þriðja undirlíð 3. gr. í þessari tilskipun séu einungis heimil, með fyrirvara um sérstök ákvæði sem samþykkja á til að framfylgja ákvæðum 3. mgr. 10. gr. og 11. gr., fullnægi þau eftirfarandi kröfum:

1. þær verða að uppfylla kröfur 5. gr. og sérstakar kröfur sem mælt er fyrir um í I. viðauka varðandi dýraheilbrigði og II. viðauka varðandi almannaheilbrigði,

2. þær skulu koma frá starfsstöðvum sem:

a) gangast undir, í ljósi sérstakra krafna sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka fyrir þær afurðir sem starfsstöðin framleiðir, að:

— vera í samræmi við sérstakar kröfur um framleiðslu sem settar eru fram í þessari tilskipun,

— koma á fót og grípa til ráðstafana til að hafa eftirlit og fylgjast með áhættuatriðum miðað við það framleiðsluferli sem notað er,

— eftir því hver varan er, taka sýni til greiningar í rannsóknarstofu, viðurkenndri af lögbæra yfirvaldinu, til að ganga úr skugga um að unnið sé í samræmi við þá staðla sem settir eru með þessari tilskipun,

— geyma skriflegar upplýsingar eða gögn sem skráð eru með öðrum hætti sem krafist er varðandi framangreind atriði með það fyrir augum að leggja þau fyrir lögbæra yfirvaldið til skoðunar. Einkum skal geyma niðurstöður hinna ýmsu prófana og eftirlits í að minnsta kosti tvö ár,

— tryggja stjórnun merkinga og vörumerkinga,

— tilkynna lögbæra yfirvaldinu bendi niðurstöður rannsóknarstofurannsóknna eða aðrar upplýsingar, sem þær hafa yfir að ráða, til að heilsu dýra eða manna sé stofnað í alvarlega hættu,

— senda, sem verslunarvöru, einungis afurðir sem verslunarskjal fylgir með upplýsingum um eðli afurðarinnar, nafn og, eftir því sem við á, löggildingarnúmer framleiðslustöðvarinnar;

b) eru undir eftirliti lögbærs yfirvalds svo tryggt sé að stjórnandi eða framkvæmdastjóri starfsstöðvarinnar fari að kröfum þessarar tilskipunar;

c) lögbært yfirvald hefur skráð á grundvelli trygginga frá starfsstöðinni umað farið sé að kröfum þessarar tilskipunar.

5. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að allar nauðsynlegar ráðstafanir séu gerðar til að tryggja að afurðir úr dýraríkinu sem um getur í I. og II. viðauka séu ekki sendar sem verslunarvara frá bújörð, sem er á svæði þar sem höft eru í gildi vegna uppkomu sjúkdóms sem tegundin sem afurðin er af er næm fyrir, eða frá starfsstöð eða svæði, ef það getur stofnað dýraheilbrigði aðildarríkjanna í hættu að flytja frá því eða eiga viðskipti við það, nema afurðirnar hafi verið hitameðhöndlaðar í samræmi við löggjöf bandalagsins.

Samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 18. gr. má samþykkja sérstakar tryggingar, innan ramma öryggisráðstafana, sem leyfa, með fyrirvara um ákvæði fyrstu málsgreinar, flutning á tilteknum afurðum.

6. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að viðskipti með sjúkdómsvalda heyrir undir strangar reglur sem eru skilgreindar samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 18. gr.

7. gr.

1. Reglur um eftirlit sem voru settar með tilskipun 89/662/EBE og, að því er varðar sjúkdómsvalda, með tilskipun 90/425/EBE, gilda, einkum hvað varðar skipulag eftirlits sem framkvæma ber og hvernig því er fylgt eftir, um þær afurðir sem þessi tilskipun fjallar um.

2. Ákvæði 10. gr. tilskipunar 90/425/EBE gilda um afurðir sem falla undir þessa tilskipun.

3. Þegar um viðskipti er að ræða skal vikka út gildissvið ákvæða 12. gr. tilskipunar 90/425/EBE þannig að þau nái yfir starfsstöðvar sem framleiða afurðir úr dýraríkinu er falla undir þessa tilskipun.

4. Með fyrirvara um sérákvæði þessarar tilskipunar skal lögbæra yfirvaldið viðhafa það eftirlit sem það telur við hæfi þegar grunur leikur á að ekki sé farið að þessari tilskipun.

5. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir á sviði stjórnsýslu eða réttargæslu til að ákveða viðurlög vegna brota á ákvæðum þessarar tilskipunar, einkum þegar í ljós hefur komið að útgefin vottorð eða skjöl endurspegla ekki raunverulegt ástand afurðanna sem um getur í I. og II. viðauka, eða að viðkomandi afurðir fullnægja ekki kröfum þessarar tilskipunar eða hafa ekki gengist undir eftirlit sem þar er kveðið á um.

8. gr.

Í 1. lið I. kafla viðauka A við tilskipun 92/46/EBE ⁽¹⁾ bætist eftirfarandi við:

„Mjól og mjólkurafurðir mega ekki koma frá eftirlitssvæði sem skilgreint er í samræmi við tilskipun 85/511/EBE nema mjólkinn hafi verið gerilsneydd (71,7°C í 15 sekúndur) undir eftirliti lögbærs yfirvalds.“

III. KAFLI

Ákvæði sem gilda um innflutning til bandalagsins

9. gr.

Kröfur sem gilda um innflutning á afurðum sem fjallað er um í þessari tilskipun skulu að lágmarki veita þær ábyrgðir sem kveðið er á um í II. kafla, þar á meðal þær sem samþykktar eru til að framfylgja ákvæðum 6. gr., og þær sem mælt er fyrir um í öðrum og þriðja undirlið 3. gr.

10. gr.

1. Til að tryggja samræmda beitingu 9. gr. skulu eftirfarandi ákvæða gilda. 2. Einungis er heimilt að flytja afurðirnar sem um getur í I. og II. viðauka og í öðrum og þriðja undirlið 3. gr. inn til bandalagsins ef þær fullnægja eftirfarandi kröfum:

- nema annað sé tekið fram í I. og II. viðauka, skulu þær koma frá þriðja landi eða hluta af þriðja landi sem er að finna í skrá sem taka ber saman og uppfæra í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 18. gr.;
- þær skulu koma frá starfsstöðvum sem lögbært yfirvald þriðja landsins hefur ábyrgst gagnvart framkvæmdastjórninni að fullnægi kröfum a-liðar í 3. mgr., að undanskildum afurðum sem um getur í þætti B í 5. kafla I. viðauka;
- í tilvikum sem sérstaklega er kveðið á um í I. og II. viðauka og í öðrum og þriðja undirlið 3. gr., skal þeim

fylgja heilbrigðisvottorð fyrir menn eða dýr er samsvarar fyrirmynd sem er gerð samkvæmt málsmeðferðinni í 18. gr., til staðfestingar á að afurðirnar fullnægi viðbótarskilyrðum eða veiti sambærilegar ábyrgðir og um getur í a-lið 3. mgr. og séu frá starfsstöðvum með slíkar ábyrgðir, og er undirritað af opinberum dýralækni eða, eftir atvikum, öðru lögbæru yfirvaldi sem er viðurkennt samkvæmt sömu málsmeðferð.

3. Samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 18. gr.:

- skal ákveða sérstakar kröfur — einkum til að vernda bandalagið fyrir tilteknum framandi sjúkdómum eða sjúkdómum sem menn geta smitast af — eða ábyrgðir sem eru sambærilegar þeim skilyrðum. Sérstakar kröfur og sambærilegar ábyrgðir semákveðnar eru fyrir þriðju lönd skulu ekki vera hagstæðari en þær sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka og í öðrum og þriðja undirlið 3. gr.;
- skal taka saman skrá bandalagsins yfir starfsstöðvar þriðju landa sem fullnægja kröfum b-liðar 2. mgr.;
- skal ákveða eðli meðhöndlunar og aðferða sem grípa á til svo hægt sé að koma í veg fyrir að dýraþarmar, egg og eggafurðir smitist aftur.

4. Taka skal ákvarðanir sem kveðið er á um í 2. og 3. mgr. á grundvelli mats og, ef við á, áliti vísindanefndarinnar um dýraheilbrigði, á raunverulegri hættu á útbreiðslu alvarlegra smitsjúkdóma eða sjúkdóma, sem menn geta smitast af, er gætu stafað af flutningi afurðarinnar, ekki einungis fyrir þær tegundir sem afurðin er af heldur einnig aðrar tegundir sem gætu borið sjúkdóminn, orðið að sjúkdómshreiðri eða stofnað almannaheilbrigði í hættu.

5. Sérfræðingar framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna skulu framkvæma vettvangsathuganir til að ganga úr skugga um hvort ábyrgðirnar sem þriðju lönd hafa gefið varðandi framleiðsluskilyrði og markaðssetningu geti talist sambærilegar þeim sem gilda í bandalaginu. Sérfræðingar aðildarríkjanna sem bera ábyrgð á þessum athugunum skulu tilnefndir af framkvæmdastjórninni, að fengnum tillögum aðildarríkjanna. Bandalagið skal annast þessar athuganir og bera allan kostnað af þeim.

Uns athuganirnar sem um getur í fyrstu undirgrein hafa verið skipulagðar skal innlendum reglum um skoðun í þriðju löndum beitt áfram, að því tilskildu að innan fastanefndarinnar

⁽¹⁾ Stj. tíð. EB nr. L 268, 14.9.1992, bls. 1.

um dýraheilbrigði sé tilkynnt í hvert sinn er fram kemur við athuganirnar að ábyrgðirnar sem eru veittar samkvæmt 3. mgr. haldi ekki.

6. Þar til skrárnar sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. og blið 3. mgr. hafa verið teknar saman er aðildarríkjum heimilt að viðhalda eftirlitinu sem kveðið er á um í 2. mgr. 11. gr. tilskipunar 90/675/EBE og innlendu vottorði sem krafist er vegna afurða sem eru fluttar inn eftir gildandi innlendum reglum.

11. gr.

Málsmeðferðina sem kveðið er á um í 18. gr. skal nota til að fastsetja sérstök dýraheilbrigðisskilyrði fyrir innflutningi til bandalagsins og eðli og innihald fylgiskjala afurða sem um getur í I. viðauka og eru ætlaðar fyrir tilraunastofur.

12. gr.

1. Meginreglur og reglur sem mælt er fyrir um í tilskipunum 90/675/EBE og 91/496/EBE⁽¹⁾ skulu gilda, einkum að því er varðar skipulag á og eftirlit með skoðunum sem aðildarríkjunum ber að framkvæma og öryggisráðstafanir sem grípa ber til. Þó má undanþiggja tilteknar gerðir afurða úr dýraríkinu, samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 18. gr., frá áþreifanlega eftirlitinu sem kveðið er á um í 2. mgr. 8. gr. í tilskipun 90/675/EBE

2. Í 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/675/EBE bætist eftirfarandi við:

„Þegar afurðir úr dýraríkinu berast í ílátum eða eru innpakkðar eða í lofttæmdum umbúðum má þó takmarka sannkennslapróf við það að tryggt sé að innsigli sem opinber dýralæknir eða lögbært yfirvald setur á ílátið eða pakkningarnar sé heilt og að upplýsingarnar sem þar eru gefnar samsvari því sem fram kemur í fylgiskjali eða vottorði.“

13. gr.

1. Með því að gefa út viðeigandi leyfi geta aðildarríkin heimilað innflutning frá þriðju löndum á afurðum úr dýraríkinu sem um getur í I. og II. viðauka sem vörusýni.

2. Leyfið sem um getur í 1. mgr. skal fylgja vörusendingunni og innihalda í smáatriðum undir hvaða sérstöku skilyrðum vörusendingin er flutt inn, þar á meðal undanþágur frá eftirliti sem kveðið er á um í tilskipun 90/675/EBE.

3. Þegar komið er með vörusendingu inn í aðildarríki með það í huga að senda hana áfram til annars aðildarríkis skal

fyrri aðildarríkið tryggja að vörusendingunni fylgi viðeigandi leyfi. Flutningar skulu fara fram í samræmi við ákvæði 2. mgr. 11. gr. í tilskipun 90/675/EBE. Aðildarríkið sem gefur leyfið út tekur ábyrgð á því að vörusendingin sé í samræmi við skilyrði leyfisins (og hvort leyfi verði gefið fyrir því að hún komi inn á yfirráðasvæði þess).

IV. KAFLI

Sameiginleg lokaákvæði

14. gr.

1. Ákvæði d-liðar í 3. gr. tilskipunar 72/461/EBE⁽²⁾ falli niður. Ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar 92/183/EBE⁽³⁾ og 92/187/EBE⁽⁴⁾ skulu gilda áfram um kröfur þessarar tilskipunar með fyrirvara um breytingar sem kunna að vera gerðar á þeim samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 18. gr.

2. Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 90/667/EBE:

a) í 13. gr. bætist eftirfarandi málsgrein við:

„2. Með það fyrir augum að tryggja eftirlitið sem kveðið er á um í 1. mgr.:

a) skulu unnar afurðir úr áhættulitlum eða áhættusömum efnum fullnægja kröfum 6. kafla í I. viðauka við tilskipun 92/118/EBE (*);

b) skulu áhættulitlum efnum, áhættusömum efnum sem ætluð eru til vinnslu í verksmiðju sem annað aðildarríki tilnefni í samræmi við annan málslíð 1. mgr. 4. gr. og unnum afurðum úr áhættusömum eða áhættulitlum efnum fylgja:

— ef þau koma úr verksmiðju sem hefur verið viðurkennd í samræmi við 4. eða 5. gr., verslunarskjal þar sem tilgreint er:

— eðli meðhöndlunar, ef við á,

— hvort afurðin er með jörturdýraprótinum,

— ef þau koma úr annarri verksmiðju, vottorð sem opinber dýralæknir gefur út og skrifar undir, þar sem tilgreint er:

— hvaða aðferðum var beitt við meðhöndlun vörusendingarinnar,

— um niðurstöður salmónelluprófana,

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 302, 31. 12. 1972, bls. 24. Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 91/687/EBE (Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 16).

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 84, 31. 3. 1992, bls. 33.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 87, 2. 4. 1992, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 56.

— hvort afurðin er með jörturdýrapróttinum.

(*) Stjtið. EB nr. L 62, 15. 3. 1993, bls. 49.“;

- b) í 6. gr. komi „er ákvörðuð í 10. kafla I. viðauka við tilskipun 92/118/EBE“ í stað „ber að ákveða samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 19. gr.“;
- c) í 14. gr. falli fyrsta málsgrein niður.

15. gr.

Ráðið skal, með auknum meirihluta og að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, samþykkja nýja viðauka þar sem mælt er fyrir um sérstakar kröfur vegna annarra afurða sem geta skapað raunverulega hættu á útbreiðslu alvarlegra smitsjúkdóma eða stofnað heilsu manna í hættu. Breyta skal viðaukunum, reynist þess þörf, samkvæmt málsmeðferðinni í 18. gr. í samræmi við almennu meginreglurnar sem eru settar fram í öðrum undirlið 3. gr. 16. gr.

1. Aðildarríkjunum er heimilt að setja það sem skilyrði fyrir því að afurðum úr dýraríkinu, sem um getur í I. og II. viðauka og í öðrum og þriðja undirlið 3. gr., hafa verið framleiddar á yfirráðasvæði aðildarríkis og farið um yfirráðasvæði þriðja lands, sé hleypt inn á yfirráðasvæði þeirra að framvísað sé heilbrigðisvottorði til staðfestingar á að kröfum þessarar tilskipunar sé fullnægt.

2. Aðildarríki sem hagnýta sér þann kost sem mælt er fyrir um í 1. mgr. skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum innan fastanefndarinnar um dýraheilbrigði sem komið var á fót með ákvörðun 68/361/EBE⁽¹⁾.

17. gr.

1. Í stað viðauka A og B við tilskipunir 89/662/EBE og 90/425/EBE komi textarnir sem settir eru fram í III. viðauka við þessa tilskipun.

2. Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 77/99/EBE:

— í b-lið 2. gr. falli iv-liður niður og v- og vi-liður verði að iv- og v-lið;

— 2. mgr. 6. gr. verði svohljóðandi:

„2. Samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 20. gr. er heimilt að setja viðbótarskilyrði fyrir aðrar afurðir úr dýraríkinu svo hægt sé að tryggja vernd almannaheilbrigðis.“

18. gr.

Sé vísað til þeirra málsmeðferðar sem kveðið er á um í þessari grein skal fastanefnd um dýraheilbrigði bregðast við í samræmi við þær reglurnar í 17. gr. tilskipunar 89/662/EBE.

19. gr.

Samkvæmt málsmeðferðinni í 18. gr. er heimilt að samþykkja bráðabirgðaráðstafanir til alls að þriggja ára, frá 1. júlí 1993 að telja, til að auðveldara verði að skipta yfir í nýja fyrirkomulagið sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

20. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að 2. mgr. 12. gr. og 17. gr. fyrir 1. janúar 1993 og að öðrum kröfum þessarar tilskipunar fyrir 1. janúar 1994. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til. 3. Frestur til að setja innlend lög sem rennur út 1. janúar 1994 hefur ekki áhrif á niðurfellingu dýraheilbrigðiseftirlits á landamærum sem kveðið er á um í tilskipun 89/662/EBE og 90/425/EBE. 21. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. desember 1992.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GUMMER

forseti.

(1) Stjtið. EB nr. L 255, 18. 10. 1968, bls. 23.

I. VIÐAUKI

SÉRSTAKAR KRÖFUR UM HEILBRIGÐI DÝRA

1. KAFLI

Fljótandi mjólk, þurrmjólk og þurrmjólkurafurðir sem ekki eru ætlaðar til mannelis

Um viðskipti innan bandalagsins og innflutningur á fljótandi mjólk, þurrmjólk og þurrmjólkurafurðum sem ekki eru ætlaðar til mannelis gilda eftirfarandi skilyrði:

1. ílát sem afurðin er flutt í skal merkt þannig að það gefi eðli afurðarinnar til kynna;
2. hverri vörusendingu skal fylgja, eftir því sem við á, verslunarskjal sem um getur í síðasta undirlið a-liðar í 2. mgr. 4. gr. eða heilbrigðisvottorð sem um getur í c-lið 2. mgr. í 10. gr. með nafni og viðurkenningarnúmeri vinnslu- eða meðhöndlunarstöðvarinnar þar sem kemur fram að afurðin hafi verið hitameðhöndluð í samræmi við a-lið 3. mgr.; viðtakandi skal geyma skjalið eða vottorðið í að minnsta kosti eitt ár;
3. í skjalinu eða vottorðinu sem um getur í 2. lið skal koma fram að:
 - a) við vinnslu eða meðhöndlun hafi mjólkin verið hituð upp íminnst 71,7C í að minnsta kosti 15 sekúndur, eða verið hituð með samsvarandi hlutfalli hita og tíma eða, þegar um þurrmjólk eða þurrmjólkurafurðir er að ræða, hafi hlotið hitameðhöndlun með úðun eða kerfisþurrkun með samsvarandi árangri;
 - b) og, þegar um þurrmjólk eða þurrmjólkurafurðir er að ræða, að eftirfarandi kröfum hafi verið fullnægt:
 - i. þegar þurrkunarferlinu lýkur hafi varúðarráðstafanir verið gerðar til að koma í veg fyrir að afurðin mengaðist;
 - ii. og að lokaafurðinni hafi verið pakkað í ný ílát; og
 - c) þegar umbúlaflutninga er að ræða, að ökutækið eða gámurinn sem á að flytja fljótandi mjólk, þurrmjólk eða þurrmjólkurafurðir í til viðtökustaðar hafi verið sótthreinsaður með sótthreinsandi efnum sem lögbær yfirvöld viðurkenna. Auk þess er einungis leyfilegt að flytja inn fljótandi mjólk, þurrmjólk og þurrmjólkurafurðir frá þriðju löndum eða hlutum þriðju landa sem eru í skránni sem kveðið er á um í 23. gr. tilskipunar 92/46/EBE og sem uppfylla skilyrðin í 26. gr. þeirrar tilskipunar.

2. KAFLI

Dýraþarmar

A. Viðskipti

Viðskiptum með dýraþarma verður að fylgja skjal sem tilgreinir upprunastarfsstöð sem skal vera:

- starfsstöð sem lögbæra yfirvaldið viðurkennir þegar þarmarnir eru saltaðir eða þurrkaðir í upprunastarfsstöð og þegar þeir eru seinna meðhöndlaðir á annan hátt,
- í öðrum tilvikum, starfsstöð sem er viðurkennd í samræmi við tilskipun 64/433/EBE ⁽¹⁾, að því tilskildu að við flutning á þörmunum sé reynt að koma í veg fyrir mengun.

B. Innflutningur frá þriðju löndum

Við innflutning á dýraþörmum frá þriðju löndum skal fylgja vottorð eins og um getur í c-lið 2. mgr. 10. gr. sem opinber dýralæknir í þriðja landinu gefur út og undirritar, þar sem fram kemur að:

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 121, 29. 7. 1964, bls. 2012/64. Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með tilskipun 91/497/EBE (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 69). Nr. L 62/56 Stjórnartíðindi EB 15. 3. 93

- i. þarmarnir komi frá starfsstöðvum sem lögbært yfirvald útflutningslandsins viðurkennir;
- ii. þarmarnir hafi verið hreinsaðir, skafnir og því næst ýmist saltaðir eða bleiktir (eða í stað söltunar eða bleikjunar hafi komið þurrkun að lokinni sköfun);
- iii. eftir meðhöndlun samkvæmt ii-lið hafi verið gripið til haldgöðra aðgerða til að koma í veg fyrir að þarmarnir mengist aftur.

3. KAFLI

Húðir og skinn af hóf- eða klaufdýrum sem falla ekki undir tilskipun 64/433/EBE eða 72/462/EBE

Viðskipti með og innflutningur á húðum og skinum hóf- eða klaufdýra frá þriðju löndum er háður því skilyrði að hverri vörusendingu fylgi ýmist verslunarskjalið sem kveðið er á um í síðasta undirlið a-liðar 2. mgr. 4. gr. eða heilbrigðisvottorð sem um getur í c-lið 2. mgr. 10. gr. þar sem fram kemur:

- a) hvað varðar húðir og skinn hóf- eða klaufdýra, að svínum undanskildum, að:
 - i. húð eða skinn sé ekki fengið af dýrum sem koma frá svæði eða landi þar sem höft eru í gildi gagnvart viðkomandi tegundum vegna uppkomu alvarlegs smitsjúkdóms;
 - ii. húð eða skinn hafi verið þurrkað, þurr- eða blautsaltað eða fengið efnameðhöndlun í minnst 14 daga fyrir sendingu;
 - iii. vörusendingin hafi ekki komist í snertingu við aðrar afurðir úr dýraríkinu eða dýr á fæti sem geta valdið hættu á útbreiðslu alvarlegs smitsjúkdóms. Þessar kröfur gilda ekki um húðir og skinn sem haldið hefur verið aðskildu í 21 dag eða hafa verið óslitið í flutningum í 21 dag;
- b) hvað varðar svínahúðir, að:
 - i. svínin sem skinnið er af hafi verið í útflutningslandinu í minnst þrjá mánuði fyrir slátrun;
 - ii. skinnin hafi verið þurrkuð, þurr- eða blautsöltuð eða fengið efnameðhöndlun í minnst 14 daga fyrir sendingu;
 - iii. engin tilfelli af Afríkusvínapest eða blöðruveiki í svínum hafi verið skráð í upprunalandinu eða í upprunahéraðinu, þegar um svæðaskiptingu er að ræða, í 12 mánuði fyrir sendingu;
 - iv) vörusendingin hafi ekki komist í snertingu við aðrar afurðir úr dýraríkinu eða dýr á fæti sem geta valdið hættu á útbreiðslu alvarlegs smitsjúkdóms. Innflutningur á húðum og skinum sem ekki hafa verið meðhöndluð er einungis leyfilegur frá þriðju löndum þaðan sem innflutningur á nýju kjöti af umræddum tegundum er leyfilegur samkvæmt reglum bandalagsins.

4. KAFLI

Gæludýrafóður með áhættulitlum efnum í skilningi tilskipunar 90/667/EBE

1. Hverri vörusendingu af gæludýrafóðri í loftþéttum ílátum skal fylgja vottorð, sem opinber dýralæknir upprunalands gefur út og undirritar, þar sem fram kemur að afurðin hafi verið hitameðhöndluð við Fc-gildi 3,0 eða hærra.
2. Hverri vörusendingu af hálfroku gæludýrafóðri skal fylgja ýmist verslunarskjál eða vottorðið sem kveðið er á um í b-lið 2. mgr. 13. gr. í tilskipun 90/667/EBE þar sem fram kemur að:
 - i. hráefni úr dýraríkinu sem gæludýrafóðrið var unnið úr sé fengið eingöngu úr heilbrigðum slátruðum dýrum með kjöti sem er hæft til manneldis;
 - ii. efnasamsetningar innihaldsefna úr dýraríkinu hafi verið hitameðhöndlaðar við minnst 90C;

- iii. eftir vinnslu hafi verið gripið til haldgóðra aðgerða til að tryggja að vörusendingin yrði ekki fyrir mengun.
3. Þurrkað gæludýrafóður skal fullnægja eftirfarandi kröfum:
- hráefnin sem gæludýrafóðrið var unnið úr voru áhættulítill efni í samræmi við 2., 5. og 17. gr. tilskipunar 90/667/EBE;
 - hverri vörusendingu skal fylgja verslunarskjal eða vottorð sem kveðið er á um í b-lið 2. mgr. í 13. gr. tilskipunar 90/667/EBE þar sem fram kemur að:
 - þurrkaða gæludýrafóðrið sé sett saman úr afurðum af slátruðum dýrum sem hafa verið hitameðhöndlaðar við minnst 90°C, enda sé meðhöndlunin ekki nauðsynleg fyrir fullunnar vörur hafi innihaldsefni þeirra fengið slíka meðhöndlun;
 - eftir hitameðhöndlun hafi varúðarráðstafanir verið gerðar til að tryggja að afurðin hafi ekki verið menguð fyrir brottsendingu;
 - afurðin sé innpökkuð í nýjar umbúðir (poka eða sekki);
 - framleiðsluaðferðin hafi verið prófuð, með fullnægjandi niðurstöðum, í samræmi við 2. lið III. kafla í II. viðauka við tilskipun 90/667/EBE.
4. Hverri vörusendingu af afurðum sem eru framleiddar úr unnum húðum skal fylgja verslunarskjal eða vottorð sem kveðið er á um í b-lið 2. mgr. 13. gr. í tilskipun 90/667/EBE þar sem fram kemur að afurðirnar hafi verið hitameðhöndlaðar í vinnslu í nógu ríkum mæli til að eyða sóttkveikjum (þar á meðal salmónellu) og að gripið hafi verið til haldgóðra aðgerða að lokinni vinnslu til að koma í veg fyrir mengun afurðanna.

5. KAFLI

Bein og beinafurðir (að undanskildu beinamjöli), horn og hornafurðir (að undanskildu hornamjöli) og hófar og hófafurðir (að undanskildu hófmjöli)

Viðskipti með og innflutningur á umræddum afurðum heyrir undir eftirfarandi skilyrði:

- A. þegar þær eru ætlaðar til mann- eða dýraeldis:
- hvað varðar viðskipti heyra bein, horn og hófar undir kröfur um heilbrigði dýra sem mælt er fyrir um í tilskipun 72/461/EBE;
 - hvað varðar viðskipti heyra beinafurðir, hornafurðir og hófafurðir undir kröfur um heilbrigði dýra sem kveðið er á um í tilskipun 80/215/EBE ⁽¹⁾;
 - hvað varðar innflutning heyra bein, beinafurðir, horn, hornafurðir, hófar og hófafurðir undir kröfur tilskipunar 72/462/EBE ⁽²⁾;
- B. þegar þær eru ætlaðar til annars en mann- eða dýraeldis, þar á meðal þær afurðir sem ætlunin er að vinna gelatín úr:
- skulu aðildarríkin leyfa innflutning á beinum og beinafurðum (að undanskildu beinamjöli), hornum og hornafurðum (að undanskildu hornamjöli) og hófum og hófafurðum (að undanskildu hófmjöli), að því tilskildu að:
 - afurðirnar séu þurrkaðar fyrir útflutning og ekki kældar eða frystar;
 - afurðirnar séu eingöngu sendar landleiðis og sjóleiðis frá upprunalandi beint að landamæraeftirlitsstöð í bandalaginu án umskipunar í höfnum utan bandalagsins;
 - þegar skjalaeftirlit sem kveðið er á um í tilskipun 90/675/EBE hefur farið fram, séu afurðirnar sendar beint til framleiðslustöðva;
 - hverri vörusendingu skal fylgja yfirlýsing frá innflytjanda um að afurðir sem fluttar eru inn samkvæmt þessum kafla verði ekki notaðar beint í mannelði eða dýrafóður.

⁽¹⁾ Stj. tíð. EB nr. L 47, 21. 2. 1980, bls. 4. Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með tilskipun 91/687/EBE (Stj. tíð. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 16).

⁽²⁾ Stj. tíð. EB nr. L 302, 31. 12. 1972, bls. 28. Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með tilskipun 91/688/EBE (Stj. tíð. EB nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 18).

Slíka yfirlýsingu skal leggja fyrir opinberan dýralækni á landamæraeftirlitsstöð þar sem varan kemur fyrst inn í bandalagið þar sem hann ártar hana og því næst er hún send ásamt vörusendingunni á viðtökustað;

3. samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 18. gr. þessarar tilskipunar er heimilt að veita undanþágur frá sumum þessara krafna, enda sé það réttlætandi í ljósi heilbrigðisástands dýra og ábyrgða hvað varðar upprunaeftirlit sem þriðja land veitir.

6. KAFLI

Unnið dýrapróttín

- I. Með fyrirvara um höft sem eru sett vegna BSE eða takmarkanir á föðrun jörturdýra með jörturdýrapróttinum, eru viðskipti með og innflutningur á unnu dýrapróttíni háð:

A. hvað varðar viðskipti:

- með unnið dýrapróttín sem ætlað er til manneldis, framvísun skjals eða vottorðs sem kveðið er á um í tilskipun 77/99/EBE þar sem fram kemur að farið hafi verið að kröfum þeirrar tilskipunar,
- með unnið dýrapróttín sem ætlað er í dýrafóður, framvísun skjals eða vottorðs sem kveðið er á um í 13. gr. tilskipunar 90/667/EBE;

B. hvað varðar innflutning:

1. framvísun heilbrigðisvottorðs sem kveðið er á um í c-lið 2. mgr. 10. gr. sem opinber dýralæknir upprunalslands undirritar þar sem fram kemur:

a) að afurðin:

- i. hafi, þegar hún er ætluð til dýraeldis, verið hitameðhöndluð á þann hátt að hún sé í samræmi við líffræðilega staðla sem mælt er fyrir um í III. kafla í II. viðauka við tilskipun 90/667/EBE;
- ii. fullnægi, þegar hún er ætluð til manneldis, kröfum tilskipunar 80/215/EBE;

- b) að eftir meðhöndlun hafi varúðarráðstafanir verið gerðar til að koma í veg fyrir mengun á meðhöndlaðri afurð;

- c) að sýni hafi verið tekin og prófuð með tilliti til salmónellu þegar vörusendingin fór frá upprunalandinu;

- d) að niðurstöður þessara prófa séu neikvæðar;

2. að loknu skjalaeftirliti á vottorðinu sem um getur í 1. lið, því að lögbæra yfirvaldið á landamæraeftirlitsstöðinni taki sýni, samanber þó II. lið:

- i. úr hverri vörusendingu með afurðum í lausri vigt;

- ii. handahófskennt úr vörusendingum með afurðum sem eru pakkaðar í framleiðslustöð;

3. eigi að setja vörusendingar með unnu dýrapróttíni í frjálsa umferð á yfirráðasvæði bandalagsins, því að niðurstöður sýnatöku sem fram fer samkvæmt c-lið 1. liðar í þætti B séu neikvæðar, eftir atvikum að lokinni endurvinnslu;

- C. því að innlendum reglum, sem eru í gildi á birtingardegi þessarar tilskipunar, varðandi kröfur með tilliti til BSE og riðuveiki í tengslum við dýrapróttín, megi viðhalda uns ákvörðun hefur verið tekin um gerð hitameðhöndlunar sem getur eytt smitvaldinum.

Viðskipti með og innflutningur á kjötmjöli og beinamjöli heyra áfram undir 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 89/662/EBE og 2. mgr. 11. gr. tilskipunar 90/675/EBE.

- II. Aðildarríkin geta tekið handahófskennt sýni úr vörusendingum í lausri vigt sem koma frá þriðja landi þar sem síðustu sex prófanir í röð hafa verið neikvæðar. Ef niðurstaða hefur verið jákvæð í einni slíkri prófun skal tilkynna það lögbæru yfirvaldi upprunalslandsins þannig að það geti gert viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á ástandinu. Lögbæru yfirvaldi

sem sér um innflutningsefirlit skal tilkynnt um þessar ráðstafanir. Ef fleiri niðurstöður frá sama stað reynast jákvæðar skal framkvæma frekari prófanir á öllum vörusendingum frá sama stað þar til kröfunum sem mælt er fyrir um í fyrsta málslið er fullnægt á ný.

- III. Aðildarríkin skulu skrá niðurstöður um sýnatökur á öllum vörusendingum sem sýni eru tekin úr.
- IV. Í samræmi við 3. mgr. 3. gr. í tilskipun 89/662/EBE er umskipun einungis leyfileg í höfnum sem hafa verið viðurkenndar samkvæmt málsmeðferðinni í 18. gr., að því tilskildu að tvihlíða samkomulag hafi náðst milli aðildarríkjanna um að leyft verði að fresta rannsókn á vörusendingum þar til þær koma á landamæraeftirlitsstöð aðildarríkis á lokaviðtökustað.
- V. Þegar vörusending reynist jákvæð með tilliti til salmónellu, er hún:
- annaðhvort flutt aftur út úr bandalaginu;
 - eða notuð í öðrum tilgangi en sem dýrafóður. Í slíkum tilvikum má vörusendingin einungis fara frá höfninni eða vörugeymslu gegn því skilyrði að hún verði ekki notuð í dýrafóður;
 - eða endurunnin í meðhöndlunarstöð sem hefur verið viðurkennd samkvæmt tilskipun 90/667/EBE eða annari starfsstöð sem hefur verið viðurkennd til að annast afhreinsun. Flutningur frá höfn eða vörugeymslu skal háður leyfi frá lögbæra yfirvaldinu og vörusendingin skal ekki leyst út fyrir en lögbært yfirvald hefur, í samræmi við III. kafla í II. viðauka við tilskipun 90/667/EBE, meðhöndlað hana og salmónelluprófað með neikvæðum niðurstöðum.

7. KAFLI

Blóð og blóðafurðir úr dýrarákinu

(að hófdýrum undanskildum)

- Viðskipti með blóð og blóðafurðir skulu vera í samræmi við almenn ákvæði 4. gr. þessarar tilskipunar.
- Innflutningur á blóðafurðum fyrir lyfjandi er háður framvísun heilbrigðisvottorðs sem kveðið er á um í c-lið 2. mgr. 10. gr. til staðfestingar á að farið sé að ákvæðum um gerð umræddra efna, umbúðir þeirra, flutningsskilyrði, geymslu, meðhöndlun og vinnslu svo og ákvæðum varðandi förgun umbúða, þakkinga og efnaleifa vegna vinnslu til að koma í veg fyrir að heilbrigði dýra og manna stafi hætta af, samanber þó innflutning til manneldis sem heyrir ennþá undir kröfur tilskipunar 72/462/EBE.
- Innflutningur á blóðafurðum úr dýrarákinu úr öðrum tegundum en hófdýrum, sem nota á í öðrum tilgangi, er háður framvísun dýraheilbrigðisvottorðs, sem kveðið er á um í c-lið 2. mgr. 10. gr., undirrituðu af opinberum dýralækni, þar sem fram kemur, ef talið er að upprunalandið, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 18. gr., geti verið hættulegt heilsu manna, hvað varðar gin- og klaufaveiki og/eða blátunguveiru:
 - annaðhvort að afurðirnar:
 - séu úr sláturhúsi sem er staðsett á svæði þar sem umræddra sjúkdóma, sem viðkomandi dýrategund er næm fyrir, gætir ekki í 10 km radius, og
 - séu af dýri sem
 - hefur verið í upprunalandinu í þrjá mánuði, og
 - hefur verið skoðað fyrir og eftir slátrun og úrskurðað laust við umrædda sjúkdóma,eða móðurdýrið uppfyllir þessar kröfur.Ef vörusendingar fullnægja framangreindum kröfum:
 - skal taka hverja vörusendingu með blóðafurðum, nema í tilvikum sem kveðið er á um í 5. lið, beint frá komuhöfninni og fara með hana á rannsóknarstofu til meðhöndlunar og skal öllum efnaleifum er fram koma við meðhöndlun fargað þegar í stað,
 - skal taka sýni úr hverri framleiðslulotu af blóðafurðum og senda í rannsóknarstofu, sem hefur verið viðurkennd samkvæmt málsmeðferðinni í 18. gr., til að kanna hvort gin- og klaufaveikiveira eða blátunguveira er til staðar,
 - má ekki senda framleiðslulotuna frá rannsóknarstofunni fyrir en prófsýnið hefur verið úrskurðað neikvætt með tilliti til gin- og klaufaveikiveiru og/eða blátunguveiru,

- skal innflytjandi bera allan kostnað við framkvæmd prófa samkvæmt tilskipun 90/675/EBE;
- b) eða að afurðirnar hafi verið meðhöndlaðar á einhvern eftirfarandi hátt:
 - hitaðar upp að minnst 65°C í minnst þrjár klukkustundir, eða
 - með geislum að 2,5 megarad, eða
 - breyting hafi orðið á pH-gildinu í pH5 í þrjár klukkustundir;
- c) eða, ef nota á blóðafurðirnar til greiningar í glasi eða sem prófunarefni, að þær hafi verið sendar í lokuðum, þéttum ílátum. Í slíkum tilvikum:
 - skulu ílátin eða ytri umbúðir greinilega merktar „Einungis notað til greiningar í glasi eða sem prófunarefni á rannsóknarstofu“, og
 - má einungis nota blóðafurðirnar til greiningar í glasi eða sem prófunarefni á rannsóknarstofu og í öllum skjölum varðandi afurðina skal koma fram að þær eða efnaleifar þeirra mega ekki komast í snertingu við jörturdýr eða svín.
- 4. Aðildarríkin skulu leyfa innflutning á blóðafurðum frá þriðju löngum sem teljast laus við alvarlega smitsjúkdóma, að því tilskildu að blóðafurðunum fylgi dýraheilbrigðisvottorð þar sem fram kemur að þær séu af dýri sem er upprunnið í aðildarríki eða einu af fyrrgreindum þriðju löngum.
- 5. Blóðafurðir sem eru settar í lokuð, ógagndræp ílát má geyma í starfsstöðvum sem eru undir stöðugu eftirliti opinbers dýralæknis að því tilskildu að afurðunum sé haldið aðskildum frá öllum öðrum afurðum úr dýrarákinu sem geymdar eru í sömu starfsstöð.

8. KAFLI

Sermi úr hófdýrum

1. Til að unnt sé að stunda viðskipti með sermi verður það að vera úr hófdýrum sem sýna ekki merki um neinn af þeim alvarlegu smitsjúkdómum sem um getur í tilskipun 90/426/EBE(1) eða alvarlegu smitsjúkdómum sem hófdýr eru næm fyrir, og hafa fengist hjá stofnunum eða miðstöðvum sem engar takmarkanir um dýraheilbrigði gilda um samkvæmt þeirri tilskipun.
2. Sermi úr hófdýrum má einungis flytja inn ef það er úr hófdýrum sem eru fædd og alin í þriðja landi sem innflutningur á hrossum til slátrunar er leyfilegur og ef það er fengið, unnið og sent við aðstæður sem tilgreindar eru samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 18. gr.

9. KAFLI

Svínafitu og brædd fitu

1. Aðildarríkin skulu leyfa innflutning til bandalagsins á svínafitu og bræddri fitu frá þriðju löngum sem eru í skránni sem bætt er við ákvörðun 79/542/EBE og sem innflutningur á nýju kjöti af umræddum tegundum er leyfður frá.
2. Þar sem upp hefur komið alvarlegur smitsjúkdómur síðustu 12 mánuði fyrir útflutning í landi sem nefnt er í 1. mgr. skal hverri vörusendingu af svínafitu eða bræddri fitu fylgja vottorð sem um getur í 2. mgr. 10. gr. þessarar tilskipunar þar sem fram kemur að:
 - A. svínafitan eða brædda fitan hafi verið meðhöndluð á einhvern eftirfarandi hátt:
 - i. við lágmark 70°C í minnst 30 mínútur; eða

(¹) Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 42. Tilskipunin eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 92/130/EBE (Stjtið. EB nr. L 47, 22. 2. 1992, bls. 26).

- ii. við lágmark 90°C í minnst 15 mínútur; eða
 - iii. við 80°C lágmarkshita í samfelldu bræðsluferfi;
- B. svínafitu eða bræddri fitu hafi verið pakkað í nýjar umbúðir og varúðarráðstafanir gerðar til að koma í veg fyrir að þær mengist aftur;
- C. þegar flytja á afurðina með búkaflutningum, leiðslur, dælur og söfnunartankur og aðrir söfnunartankar eða söfnunartanksvagnar, sem eru notaðir við flutninga á afurðunum frá framleiðslustöðinni ýmist beint í skipið eða í tanka á landi eða beint í starfsstöðvar, hafi verið skoðaðir og úrskurðað að þeir séu hreinir áður en þeir eru notaðir.

10. KAFLI

Hráefni til framleiðslu á dýrafóðri og lyfja- eða tæknivörum

1. Með hráefni er átt við nýtt kjöt, kirtla, líffæri og annan sláturúrgang ásamt þarmaslímhúð sem ekki er ætlað til manneldis. Háefni telst nýtt ef það hefur einungis verið kælt eða meðhöndlað á einhvern þann hátt sem gefur ekki nægilega tryggingu fyrir því að sjúkdómsvöldum hafi verið fargað. Efnin sem um ræðir mega einungis vera áhættulítill efni í skilningi tilskipunar 90/667/EBE.
2. Háefni skal fylgja verslunarskjal eða vottorð sem kveðið er á um í 2. mgr. 13. gr. í tilskipun 90/667/EBE eða vottorð sem er í samræmi við fyrirmyndina sem mælt er fyrir um samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 18. gr. og verður að fullnægja kröfum ákvörðunar 92/183/EBE.
3. Í viðskiptum skal frumrit heilbrigðisvottorðs eða verslunarskjals afhent dýraheilbrigðisfyrirvöldum sem bera ábyrgð á vinnslustöðvum og milligeymsluskemum — kæligeymslu — eða flokkunarstöð; þegar um innflutning til bandalagsins er að ræða skal það afhent landamæraeftirlitsyrvaldi.
4. Háefni skulu flutt beint í viðurkenndar eða skráðar vinnslustöðvar sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/667/EBE eða í kæligeymslu sem er viðurkennd sem milligeymsla. Fyrir vinnslu má einnig flokka hráefni sem notuð eru við framleiðslu lyfja og geyma við aðbúnað sem aðildarríkin hafa viðurkennt í þessu skyni. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um viðurkenningu á flokkunarstöð.
5. Einungis er leyfilegt að flytja hráefni til vinnslustöðvar ef það er í vatnsheldum og nægilega vel lokuðum umbúðum eða ökutækjum. Áletrunin „Einungis til framleiðslu gæludýrafóðurs“ eða „Einungis til framleiðslu lyfja- eða tæknivara“ verður að koma fram á umbúðum og fylgiskjölum eftir því til hvers varan er ætluð. Nafn og heimilisfang viðtökufyrirtækisins skal koma fram á umbúðunum og í fylgiskjölunum.
6. Ökutæki og ílát sem eru notuð til að flytja vörurnar, ásamt öllum hlutum búnaðar eða tækja sem hafa komist í snertingu við ómeðhöndlað hráefni, skal hreinsa og sótthreinsa. Þökkunarefni skulu brennd eða fargað eftir öðrum leiðum í samræmi við fyrirmæli opinbers dýralæknis.
7. Milligeymsla hráefna er einungis leyfileg í kæligeymslum sem hafa verið viðurkenndar í þessu skyni og eru með leyfi opinbers dýralæknis og undir hans eftirliti. Háefnið skal aðskilið frá öðrum vörum og geymt sér til að koma í veg fyrir að dýrafarsóttin breiðist út.
8. Í vinnslustöðinni skal hráefnið meðhöndlað á þann hátt að öllum sjúkdómsvöldum sé eytt og að innlendum dýraheildum stafi ekki hættu af. Einungis er heimilt í undantekningartilvikum og með leyfi opinbers dýralæknis að fara með hráefni úr starfsstöð til öruggrar förgunar í vinnslustöð sem er viðurkennd eða skráð í þeim tilgangi í samræmi við tilskipun 90/667/EBE. Ákvæði 5., 6. og 9. liðar skulu gilda jafnt um flutninga á hráefni sem og tilkynningu opinbera dýralæknisins sem ber ábyrgð á vinnslustöðinni.
9. Þegar hráefnið er flutt frá upprunastöðinni eða fyrir utan ytri landamæri bandalagsins skal:

— opinberi dýralæknirinn sem ber ábyrgð á upprunastöðinni þegar um viðskipti innan bandalagsins er að ræða, eða

— landamæraeftirlitsyfirvaldið, þegar um innflutning til bandalagsins er að ræða,

tilkynna opinbera dýralækninum sem ber ábyrgð á vinnslustöðinni, milligeymsluskemmuni eða flokkunarstöðinni um það í gegnum „ANIMO-kerfið“, fjarrita eða bréfasíma.

10. Innflutningur til bandalagsins er einnig háður eftirfarandi ákvæðum:

- a) aðildarríkin skulu einungis leyfa innflutning á hráefni til bandalagsins frá þriðju löndum sem eru tilgreind í skránni sem mælt er fyrir um í ákvörðun ráðsins 79/542/EBE eða í sérstakri ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar um sérstök hráefni;
- b) þegar landamæraeftirliti er lokið skal flytja hráefni, undir eftirliti lögbæra dýraheilbrigðisyfirvaldsins, ýmist beint í viðurkennda eða skráða vinnslustöð, sem er undir stöðugu eftirliti opinbers dýralæknis og hefur ábyrgst að hráefnin verði einungis notuð á þann hátt sem leyfilegt er og að þau yfirgefi ekki stöðina ómeðhöndluð, eða í viðurkennda milligeymslu eða viðurkennda flokkunarstöð;
- c) heilbrigðisvottorðið sem er með skrármerki landamæraeftirlitsyfirvaldsins eða staðfest afrit af vottorðinu skal fylgja vörum þar til þau koma í viðtökustöðina.

11. KAFLI

Kanínukjöt og alivillibráð

Aðildarríkin skulu tryggja að kanínukjöt og alivillibráð sé einungis flutt inn ef:

- a) það kemur frá þriðja landi sem er:
 - i. fyrir alin villt dýr sem eru loðin, í skrá yfir lönd þaðan sem innflutningur á nýju kjöti af sömu tegundum er heimill samkvæmt tilskipun 72/462/EBE;
 - ii. fyrir alin villt dýr sem eru fiðruð, í skrá yfir lönd þaðan sem innflutningur á nýju alifuglakjöti er heimill samkvæmt tilskipun 91/494/EBE ⁽¹⁾;
 - iii. fyrir kanínukjöt, á lista sem gerður er samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 18. gr.;
- b) það fullnægir að minnsta kosti kröfunum sem mælt er fyrir um í II. og III. kafla tilskipunar 91/495/EBE ⁽²⁾;
- c) það kemur frá starfsstöð sem veitir ábyrgðir sem kveðið er á um í b-lið og er viðurkennd samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 18. gr. eða, þar til skráin sem um getur í a-lið iii-liðar hefur verið tekin saman, frá starfsstöðvum sem lögbær yfirvöld hafa viðurkennt;
- d) hverri framleiðslulotu af kjöti fylgir heilbrigðisvottorð sem kveðið er á um í c-lið 2. mgr. 10. gr.

12. KAFLI

Býræktarafurðir

1. Býræktarafurðir sem einungis eru ætlaðar til notkunar í býflugnarækt:
 - a) mega ekki vera af svæði þar sem bann er í gildi vegna uppkomu býflugnapestar (American foulbrood) eða maurkvilla (acarioasis), hafi viðtökurikið fengið viðbótarábyrgðir vegna maurkvilla í samræmi við 2. mgr. 14. gr. í tilskipun 92/65/EBE ⁽³⁾;
 - b) verða að fullnægja kröfunum sem eru settar í a-lið 8. gr. í tilskipun 92/65/EBE.
2. Undanþágur skulu, eftir því sem nauðsyn krefur, ákveðnar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 18. gr. þessarar tilskipunar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 25.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 41.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 268, 14. 9. 1992, bls. 54.

13. KAFLI

Veiðiminjagripir

Viðskiptum með og innflutningi á veiðiminjagripum sem ekki hafa verið meðhöndlaðir skal fylgja verslunarskjal sem kveðið er á um í síðasta undirlíð a-liðar 2. mgr. 4. gr. eða heilbrigðisvottorð sem kveðið er á um í c-lið 2. mgr. 10. gr. þar sem fram kemur að:

1. umræddir minjagripir séu ekki af dýrum sem koma frá svæðum þar sem höft eru í gildi vegna alvarlegra smitsjúkdóma;
2. umræddir minjagripir séu algerlega þurrir og ekki sé neitt kjöt eftir á þeim og að þeir hafi verið þurrkaðir eða þurrsaltaðir eða blautsaltaðir í minnst 14 daga fyrir burtsendingu;
3. vörusendingin hafi ekki komist í snertingu við aðrar afurðir úr dýraríkinu eða dýr sem líklegt er að smit geti borist með;
4. eftir að minjagripirnir eru orðnir þurrir séu þeir sótthreinsaðir með afurðum sem lögbært yfirvald sendingarlandsins heimilar;
5. minjagripunum hafi verið pakkað í nýjar gagnsæjar umbúðir.

14. KAFLI

Húsdýraáburður fyrir meðhöndlun jarðvegs (a)*Afurðir unnar úr húsdýraáburði*

Allur lífrænn áburður hefur verið meðhöndlaður þannig að tryggt sé að afurðin sé laus við sjúkdómsvalda.

Heimilt er að hafa viðskipti með eða flytja inn meðhöndlaðar húsdýraáburðarafurðir sem fullnægja eftirfarandi kröfum:

— salmónella finnst ekki:

salmónella finnst ekki í 25 g af meðhöndlaðri afurð;

— iðrabakteríur finnast ekki:

eftir talningu á loftháðum bakteríum (< 1 000 cfu í hverju grammi af meðhöndlaðri afurð);

— bakteríur sem mynda dvalargró og eitrefnamyndun er í lágmarki:

rakainnihald < 14%, afurð aW gildi < 0,7.

Afurðirnar skal geyma þannig að þær geti ekki smitast, sýkst eða raki komist að þeim að vinnslu lokinni.

Afurðirnar skulu því geymdar í:

— vel lokuðum og einangruðum síló, eða

— vel lokuðum umbúðum (plastpokum eða „big bags“).

Óunninn húsdýraáburður

Einungis er leyfilegt að hafa viðskipti með eða flytja inn óunninn húsdýraáburð frá kjúklingum og hófdýrum. Þessi húsdýraáburður skal koma frá svæði sem er laust við alvarlega dýrasmitsjúkdóma, einkum:

— gin- og klaufaveiki,

— Newcastle-veiki,

(a) Með húsdýraáburði er átt við sambland af saur og þvagi nautgripa, svína, hófdýra og kjúklinga.

- svínapest,
- fuglainflúensa,
- Afríkusvínapest,
- Afríkuhrossapest,
- blöðruveiki í svínum.

Ef nauðsyn krefst má setja gerlafræðilegum staðla samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 18. gr. þessarar tilskipunar.

15. KAFLI

Óunnin ull, hár, burstir, fjaðrir og fjaðrahutar

1. Ull af sauðfé, hár af jörturdýrum og svínaburstir teljast „óunnar“ ef þær hafa ekki verið þvegnar eða sútaðar í verksmíðju, og fjaðrir og fjaðrahutar teljast „óunnir“ ef þeir hafa ekki verið meðhöndlaðir með gufustreymi eða öðrum aðferðum sem tryggja að lifandi smitefni berist ekki.
2. Einungis er heimilt að hafa viðskipti með eða flytja inn óunna ull af sauðfé, hár af jörturdýrum, svínaburstir, fjaðrir og fjaðrahuta (vörur) hafi þessum vörum verið komið fyrir í vandlega lokuðum og þurrum þakningum. Þó eru viðskipti með og innflutningur á svínaburstum frá löndum eða svæðum þar sem Afríkusvínapest er landlæg bannaður, nema á svínaburstum sem:
 - a) hafa verið soðnar, litaðar eða bleiktar; eða
 - b) hafa verið meðhöndlaðar á einhvern annan hátt sem öruggt er að eyði sjúkdómsvöldum að því tilskildu að gögn þar að lútandi séu afhent í formi vottorðs frá ábyrgum dýralækni á upprunastaðnum. Verksmiðjuþvottur telst ekki vera meðhöndlun að því er varðar þetta ákvæði.
3. Ákvæði þessa kafla skulu ekki gilda um viðskipti með eða innflutning á skrautfjöldrum eða fjöðrum sem:
 - a) ferðamenn flytja til eigin nota; eða
 - b) heyra undir viðskipti og innflutning til bandalagsins á vörusendingum sem eru sendar til einkaaðila og ekki á að nota í atvinnuskyni.
4. Vörurnar skulu sendar beint í viðtökustöð eða vöruhús til geymslu við aðstæður sem eru þannig að komist verði hjá útbreiðslu sjúkdómsvalda.

*II. VIÐAUKI***SÉRSTÖK SKILYRÐI MEÐ TILLITI TIL ALMANNAHEILBRIGÐIS****1. KAFLI****Innflutningur frá þriðju löndum á kjötafurðum af alifuglakjöti, alivillibráð, villibráð og kanínukjöti**

Aðildarríkin skulu tryggja að kjötafurðir af alifuglakjöti, alivillibráð, villibráð og kanínukjöt séu ekki fluttar inn nema:

- a) þær komi frá þriðja landi sem skráð er í samræmi við:
 - i. 14. gr. tilskipunar 71/118/EBE varðandi alifuglakjöt;
 - ii. 16. gr. tilskipunar 92/45/EBE varðandi villibráð;
 - iii. skrá sem sett verður saman varðandi kanínukjöt og alivillibráð samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 18. gr.;
- b) nýtt kjöt sem notað er fullnægi viðeigandi kröfum 14. gr. tilskipunar 71/118/EBE varðandi alifuglakjöt, 16. gr. tilskipunar 92/45/EBE varðandi villibráð, 3. gr. tilskipunar 91/495/EBE varðandi kanínukjöt og 6. gr. þeirrar tilskipunar varðandi alivillibráð;
- c) þær séu frá starfsstöð sem veitir sömu ábyrgðir og þær sem um getur í tilskipun 77/99/EBE og er viðurkennd samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í 18. gr. eða, þar til slík ákvörðun verður samþykkt, viðurkennd af lögbæru yfirvaldi aðildarríkisins; innflutningur þessara afurða skal þó áfram uppfylla kröfur 2. mgr. 11. gr. í tilskipun 90/675/EBE;
- d) þær séu tilreiddar, skoðaðar og meðhöndlaðar í samræmi við viðeigandi kröfur sem kveðið er á um í tilskipun 77/99/EBE;
- e) hverri vörusendingu af kjötafurðum fylgi heilbrigðisvottorð sem er tekið saman í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 18. gr.

2. KAFLI

Fyrir 1. janúar 1994 skal í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 18. gr. setja heilbrigðisskilyrði hvað varðar:

- markaðssetningu og innflutning á eggjum og innflutning á eggafurðum sem ætlaðar eru til manneldis, með fyrirvara um reglurnar sem mælt er fyrir um á grundvelli samhæfðs markaðsskipulags,
- tilreiðslu á gelatíni sem er ætlað til manneldis,
- viðskipti með og innflutning á hunangi, froskalöppum og sniglum sem ætlaðir eru til manneldis.

III. VIÐAUKI

SAMSTEYPT ÚTGÁFA VIÐAUKA A OG B VIÐ TILSKIPUN 89/662/EBE

„VIÐAUKI A

DÝRAHEILBRIGÐISLÖGGJÖF

I. KAFLI

- Tilskipun ráðsins 64/433/EBE frá 26. júní 1964 um vanda á sviði heilbrigðis dýra sem hefur áhrif á viðskipti innan bandalagsins með nýtt kjöt (Stjtið. EB nr. L 121, 29. 7. 1964, bls. 2012/64).
- Tilskipun ráðsins 71/118/EBE frá 15. febrúar 1971 um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti með nýtt alifuglakjöt (Stjtið. EB nr. L 55, 8. 3. 1971, bls. 23).
- Tilskipun ráðsins 72/461/EBE frá 12. desember 1972 um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti með nýtt kjötmeti innan bandalagsins (Stjtið. EB nr. L 302, 31. 12. 1972, bls. 24).
- Tilskipun ráðsins 77/99/EBE frá 21. desember 1976 um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti með kjötafurðir innan bandalagsins (Stjtið. EB nr. L 26, 31. 1. 1977, bls. 85).
- Tilskipun ráðsins 80/215/EBE frá 22. janúar 1980 um vanda á sviði heilbrigðis dýra sem hefur áhrif á viðskipti með kjötafurðir innan bandalagsins (Stjtið. EB nr. L 47, 21. 2. 1980, bls. 4).
- Tilskipun ráðsins 88/657/EBE frá 14. desember 1988 um kröfur vegna framleiðslu og viðskipta með hakkað kjöt, kjötbita sem veга minna en 100 grömm hver biti og unnar kjötvörur (Stjtið. EB nr. L 382, 31. 12. 1988, bls. 3).
- Tilskipun ráðsins 89/437/EBE um hreinlætis- og heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á framleiðslu og markaðssetningu eggafurða (Stjtið. EB nr. L 212, 22. 7. 1989, bls. 87).
- Tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða (Stjtið. EB nr. L 46, 19. 2. 1991, bls. 1).
- Tilskipun ráðsins 91/492/EBE frá 15. júlí 1991 um heilbrigðisskilyrði fyrir framleiðslu og markaðssetningu lifandi samloka (tvískelja lindýra) (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 1).
- Tilskipun ráðsins 91/493/EBE frá 22. júlí 1991 um hollustuhætti við framleiðslu og markaðssetningu fiskafurða (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 15).
- Tilskipun ráðsins 91/494/EBE frá 26. júní 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins og innflutning á nýju alifuglakjöti frá þriðju löndum (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 35).
- Tilskipun ráðsins 91/495/EBE frá 27. nóvember 1990 um vanda er varðar heilbrigði almennings og dýra og hefur áhrif á framleiðslu og markaðssetningu á kanínukjöti og alivillibráð (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 41).
- Tilskipun ráðsins 92/45/EBE frá 16. júní 1992 um vanda á sviði almannaheilbrigðis og dýraheilbrigðis er tengist drápi villtra veiðidýra og um markaðssetningu villibráðar (Stjtið. EB nr. L 268, 14. 9. 1992, bls. 35).
- Tilskipun ráðsins 92/46/EBE frá 16. júní 1992 um heilbrigðisreglur fyrir framleiðslu og markaðssetningu hrá mjólkur, hitameðhöndlaðrar mjólkur og mjólkurafurða (Stjtið. EB nr. L 268, 14. 9. 1992, bls. 1).

II. KAFLI

Tilskipun ráðsins 92/118/EBE varðandi kröfur um heilbrigði dýra og manna sem hafa áhrif á viðskipti innan og innflutning til bandalagsins á vörum sem umræddar kröfur í sérreglum bandalagsins sem um getur í I. hluta viðauka A við tilskipun 89/662/EBE, og í tilskipun 90/425/EBE hvað varðar lifandi smitefni, gilda ekki um (að lifandi smitefnum undanskildum).

VIÐAUKI B

AFURÐIR SEM FALLA EKKI UNDIR SAMHÆFINGU BANDALAGSINS EN VIÐSKIPTI MEÐ ÞÆR ERU HÁÐ EFTIRLITINU SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í ÞESSARI TILSKIPUN

Aðrar afurðir úr dýraríkinu sem koma hvorki fram í viðauka B við þessa tilskipun né í viðaukanum við tilskipun 90/425/EBE: þessar afurðir verða skilgreindar samkvæmt málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 18. gr.“

II

SAMSTEYPT ÚTGÁFA VIÐAUKA A OG B VIÐ TILSKIPUN 90/425/EBE

„VIÐAUKI A

I. KAFLI

DÝRAHEILBRIGÐISLÖGGJÖF

1. hluti

- Tilskipun ráðsins 64/432/EBE frá 26. júní 1964 um vanda á sviði heilbrigðis dýra sem hefur áhrif á viðskipti innan bandalagsins með nautgripi og svín (Stjtið. EB nr. L 121, 29. 7. 1964, bls. 1977/64).
- Tilskipun ráðsins 88/407/EBE frá 14. júní 1988 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem eiga við umviðskipti innan bandalagsins og innflutning á djúpfrystu sæði húsdýra af nautgripakyni (Stjtið. EB nr. L 194, 22.7.1988, bls. 10).
- Tilskipun ráðsins 89/556/EBE frá 25. september 1989 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins og innflutning á fósturvísnum húsdýra af nautgripakyni (Stjtið. EB nr. L 302, 19. 10. 1989, bls. 1).
- Tilskipun ráðsins 90/426/EBE frá 26. júní 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á flutninga og innflutning hófdýra frá þriðju löndum (Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 42).
- Tilskipun ráðsins 90/429/EBE frá 26. júní 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem eiga við umviðskipti innan bandalagsins og innflutning á djúpfrystu sæði húsdýra af svínakyni (Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 62).
- Tilskipun ráðsins 90/539/EBE frá 15. október 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins og innflutning á alifuglum og útgunareggjum frá þriðju löndum (Stjtið. EB nr. L 303, 31. 10. 1990, bls. 6).
- Tilskipun ráðsins 90/667/EBE um reglur um heilbrigðiseftirlit með förgun og vinnslu skepnuúrgangs, markaðssetningu hans og ráðstafanir til að koma í veg fyrir lifandi smitefni í föðri úr dýraafurðum, þar á meðal fiskafurðum, og um breytingu á tilskipun 90/425/EBE (Stjtið. EB nr. L 363, 27. 12. 1990, bls. 51).
- Tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða (Stjtið. EB nr. L 46, 19. 2. 1991, bls. 1).
- Tilskipun ráðsins 91/68/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins með sauðfê og geitur (Stjtið. EB nr. L 46, 19. 2. 1991, bls. 19).
- Tilskipun ráðsins 91/628/EBE frá 19. nóvember 1991 um verndun dýra í flutningi og um breytingu á tilskipunum 90/425/EBE og 91/496/EBE (Stjtið. EB nr. L 340, 11. 12. 1991, bls. 17).

2. hluti

Tilskipun ráðsins 92/65/EBE frá 13. júlí 1992 um dýraheilbrigðiskröfur sem hafa áhrif á viðskipti innan og innflutning til bandalagsins á dýrum, sæði, eggfrumum og fósturvísnum sem dýraheilbrigðiskröfur sem mælt er fyrir um í sérreglum bandalagsins sem um getur í 1. lið I. hluta viðauka A við tilskipun 90/425/EBE gilda ekki um (Stjtið. EB nr. L 268, 14. 9. 1992, bls. 54).

— Fyrir lifandi smitefni:

Tilskipun ráðsins 92/118/EBE varðandi kröfur um heilbrigði dýra og manna sem hafa áhrif á viðskipti innan og innflutning til bandalagsins á vörum sem umræddar kröfur í sérreglum bandalagsins sem um getur í I. hluta viðauka A við tilskipun 89/662/EBE, og í tilskipun 90/425/EBE hvað varðar lifandi smitefni, gilda ekki um.

II. KAFLI

DÝRARÆKTARLÖGGJÖF

- Tilskipun ráðsins 77/504/EBE frá 25. júlí 1977 um hreinræktuð kynbótadýr af nautgripakyni (Stjtið. EB nr. L 206, 12. 8. 1977, bls. 8).
- Tilskipun ráðsins 88/661/EBE frá 19. desember um staðla á sviði dýraræktar sem gilda um kynbótasvín (Stjtið. EB nr. L 382, 31. 12. 1988, bls. 36).
- Tilskipun ráðsins 89/361/EBE frá 30. maí 1989 um hreinræktað kynbótafé og -geitur (Stjtið. EB nr. L 153, 8. 6. 1989, bls. 30).
- Tilskipun ráðsins 90/427/EBE frá 26. júní 1990 um ræktunar- og erfðafræðiskilyrði sem hafa áhrif á viðskipti með hófdýr innan bandalagsins (Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 55).
- Tilskipun ráðsins 91/174/EBE frá 25. mars 1991 um ræktunar- og ættartölukröfur við markaðssetningu hreinræktaðra dýra (Stjtið. EB nr. L 85, 5. 4. 1991, bls. 37).

VIÐAUKI B

DÝR OG AFURÐIR SEM FALLA EKKI UNDIR SAMHÆFINGU EN VIÐSKIPTI MEÐ ÞÆR ERU HÁÐ EFTIRLITINU SEM KVEÐIÐ ER Á UM Í ÞESSARI TILSKIPUN

I. KAFLI

Dýraheilbrigðislöggjöf — önnur dýr á fæti sem eru ekki skráð í I. kafla viðauka A.

II. KAFLI

Dýraheilbrigðislöggjöf — sæði, eggfrumur og fósturvísar sem eru ekki skráðir í I. kafla viðauka A.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2680/1999

2011/EES/68/52

frá 17. desember 1999

um að samþykkja mörkunarkerfi vegna nauta sem á að nota á menningar- og íþróttaviðburðum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 820/97 frá 21. apríl 1997 um að koma á kerfi fyrir mörkun og skráningu nautgripa og um merkingu á nautakjöti og afurðum úr nautakjöti ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 4. gr.,

með hliðsjón af beiðni Spánar, Portúgals og Frakklands,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Sökum erfiðleika sem tengjast gamalli hefð hafa Spánn, Portúgal og Frakkland lagt fram beiðni varðandi mörkun nauta sem eru notuð á menningar- og íþróttaviðburðum.
- 2) Taka ber tillit til þessarar beiðni, enda veiti fyrirhugað kerfi sambærilegar ábyrgðir og veittar eru með reglugerð (EB) nr. 820/97. Sérákvæðin, sem verða sett vegna nauta sem eru notuð á menningar- og íþróttaviðburðum, skulu einungis taka til eynamarka. Aðra þætti skráningarkerfisins, sem kveðið er á um í 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 820/97, ber að framkvæma samkvæmt núgildandi löggjöf bandalagsins.
- 3) Að því er varðar naut sem eru notuð á menningar- og íþróttaviðburðum ber lögbærum yfirvöldum að velja eina af eftirfarandi aðferðum við mörkun: a) tvö eynamörk úr plasti, b) eitt eða tvö eynamörk úr málmí ásamt brennimerkingu eða c) eitt eynamark úr plasti ásamt brennimerkingu. Í öllum tilvikum ber að merkja dýrin með báðum eynamörkunum, sem gert er ráð fyrir í núgildandi löggjöf bandalagsins, eigi þau að ganga kaupum og sölum í bandalaginu.
- 4) Heimilt er að taka eynamörk af dýrum, sem eru ætluð fyrir slíka viðburði, áður en þau eru flutt á staðinn þar sem viðburðurinn fer fram eða þegar þau eru vanin undan. Séu bæði eynamörkin tekin af þegar dýrin eru vanin undan ber að brennimerkja þau um leið.
- 5) Tengja ber alla auðkenningarþættina nógu vel til þess að tryggja bæði samhengi og nákvæmni.
- 6) Naut, sem eru notuð á menningar- og íþróttaviðburðum, kunna einnig að vera alin í öðrum aðildarríkjum og skulu þessi sérákvæði því gilda í öllum aðildarríkjum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð þessi fjallar um naut sem eru notuð á menningar- og íþróttaviðburðum og eru skráð í ættbækur eftirtalinnna samtaka:

- a) — „Asociación nacional de ganaderías de Lidia“,
— „Asociación de ganaderos de Lidia unidos“,
— „Agrupación española de reses bravas“,
— „Unión de criadores de toros de Lidia“,
að því er varðar kynið raza bovina de Lidia fyrir dýr sem hafa fæðst á Spáni;
- b) „Associação de Criadores de Toiros de Lide að því er varðar kynið Brava fyrir dýr sem hafa fæðst í Portúgal“;
- c) „Association des éleveurs Français de taureaux de combat“ að því er varðar kynið Brave og de combat og „Association des éleveurs de la Raço di biou“ að því er varðar kynið Camargue eða Raço di biou, fyrir dýr sem hafa fæðst í Frakklandi (þar með taldir kynblendingar af þeim).

2. gr.

1. Dýrin, sem tilgreind eru í 1. gr., skulu heyra undir sérákvæðin sem sett eru fram í 2. til 5. mgr.
2. Lögbært yfirvald skal velja eina af eftirfarandi aðferðum við mörkun dýranna:
 - tvö eynamörk úr plasti;
 - eitt eða tvö eynamörk úr málmí ásamt brennimerkingu;
 - eitt eynamark úr plasti ásamt brennimerkingu.
3. Lögbæru yfirvaldi er heimilt að taka eynamörk af dýrum, sem eru ætluð fyrir slíka viðburði, áður en þau eru flutt á staðinn þar sem viðburðurinn fer fram eða þegar þau eru vanin undan. Séu bæði eynamörkin tekin af þegar dýrin eru vanin undan skal brennimerkja þau um leið.
4. Í öllum tilvikum skal eigandi slíkra dýra hafa í förum sínum tvö eynamörk sem samræmast núgildandi löggjöf bandalagsins. Þegar slík dýr ganga kaupum og sölum í bandalaginu skulu þessi tvö eynamörk fest á þau eða fylgja þeim í öllum flutningum.
5. Tengja skal alla auðkenningarþættina nógu vel til þess að tryggja bæði samhengi og nákvæmni.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 326, 18.12.1999, bls. 16. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 26/2001 frá 30. mars 2001 um breytingu á 1. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 30, 14.6.2001, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 117, 7.5.1997, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. desember 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.
